

Sygn. akt III Ca 1254/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2019 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko D. L.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w R. Ś.

z dnia 1 marca 2018 r., sygn. akt I C 2843/17

1) **oddala apelację;**

2) **oddala wniosek powódki o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1254/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. Ś. w wyroku z dnia 1 03 2018r. zasądził

od pozwanej D. L. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 994,34zł, odsetki umowne w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 28 02 2017r. od kwoty 911,80zł i odsetki ustawowe za opóźnienie od 28 02 2017r. od kwoty 82,54zł, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 720

§ 1 k.p.c. Stwierdził, że z poczynionych ustaleń wynika, że pozwana zaciągnęła pożyczkę w kwocie 1.140zł, na którą składała się faktycznie wypłacona jej kwota 600zł, opłata wstępna w wysokości 327zł i opłata „za obsługę pożyczki w domu” w wysokości 213zł. Ocenił, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału powódka może skutecznie domagać się od pozwanej zapłaty tylko kwoty 911,80zł, w tym 82,54zł obsługi pożyczki w domu i opłaty wstępnej oraz należnych jej wobec nieterminowanej spłaty pożyczki odsetek w wysokości 82,54zł. Wskazał, że pozwana mimo przyjętych na siebie zobowiązań w wyznaczonej jej terminie nie zwróciła pożyczonej kwoty w całości. Bezsporne było, że spłaciła jedynie kwotę 228,20zł, która została zaliczona na poczet należności głównej i jej kontrahent mógł

wypowiedzieć zawartą umowę i naliczyć odsetki karne za zwłokę w zapłacie. Ocenił, że pozwana – wbrew dyrektywie zawartej w art. 6 k.c. – nie wykazała, że uiściła na rzecz powódki inne kwoty niż te, które zostały zaliczone przez pożyczkodawcę na poczet zadłużenia oraz uznał jej zarzut przedawnienia roszczeń - w świetle regulacji art. 118 k.c. – za bezzasadny (wobec wypowiedzenia umowa pożyczki stała się wymagalna w całości z dniem 7 07 2016r. a powództwo zostało wniesione 28 02 2017r.). O odsetkach za opóźnienie się pozwanej w zapłacie dochodzonych należności orzekał w oparciu regulację art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzając je

w wysokości odpowiadającej umowie i zgodnie z żądaniem od daty wniesienia pozwu, a kosztach procesu orzekł w stosując regulację art. 100 zd. 2 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana D. L.**, która wnosila o jego zmianę przez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucała, że istnieje sprzeczność pomiędzy ustaleniami Sądu treścią zebranego

w sprawie materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że powództwo zasługiwało

na częściowe uwzględnienie, podczas gdy wskazane okoliczności, w tym „nieudowodnienie roszczenia” powinno uzasadniać oddalenie powództwa w całości.

Ponadto zarzucała, że przy ferowaniu zaskarżonego wyroku naruszono prawo procesowe, regulacje: art. 299 k.p.c. w związku z art. 233 § 1 k.p.c., tj. naruszono zasadę swobodnej oceny dowodów, przez nie dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, pomimo, że nie zostały wyjaśnione fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

W uzasadnieniu apelacji między innymi podnosiła, że w znacznej części spełniła świadczenie z tytułu udzielonej jej pożyczki przekazano jej kwotę 600zł a zapłaciła z jej tytułu kwotę 228,20zł. Suma prowizji i opłat jaką zastrzega pożyczkodawcą – w myśl ogólnych zasadach i dobrych obyczajów – winna wynosić maksymalnie 10-20% udzielonej pożyczki i w niniejszym stanie faktycznym koszty te powinny opiewać na kwotę 100zł

Powódka (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.** wnosila o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował dochodzone roszczenia przyjmując, że mają one źródło w zawartej przez strony umowie pożyczki, a następnie wbrew zarzutowi apelacji prawidłowo rozpoznał sprawę.

W procesie cywilnym między innymi obowiązują bowiem zasady prawdy formalnej oraz kontradiktoryjności i to na stronach ciąży obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą one skutki prawne (art. 232 d. 1 k.p.c.) i jakkolwiek sąd może dopuścić z urzędu dowód niewskazany przez stronę, to dopuszczenie dowodu z urzędu sąd powinien traktować jako środek ostateczny.

Ma to w zasadzie jednak miejsce jedynie w tych sytuacjach, gdy strona jest nieporadna i działa bez profesjonalnego pełnomocnika z czym nie mamy do czynienia w sprawie (pozwana była reprezentowana w toku postępowania przez profesjonalnego i działała z pełnym rozeznanieniem).

Dlatego brak było formalno-prawnych podstaw do dopuszczenia przez Sąd pierwszej instancji z urzędu dowodu z przesłuchania stron i nie czyniąc tego nie naruszył on wskazanych w apelacji regulacji prawnych.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wiarygodnych źródłach dowodowych, których ocena jakkolwiek lakoniczna mieści się

w granicach swobodnej oceny dowodów.

Pozwana w ramach zarzutu istnienia sprzeczności pomiędzy ustaleniami Sądu a treścią zabranego w sprawie materiału w istocie kwestionuje dokonaną przez ten Sąd ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego jako taki nie ma wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Prawidłowa jest także dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego.

Ma ona oparcie we właściwie zastosowanych przepisach prawa wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i Sąd odwoławczy w całości ją podziela i przyjmuje za własną (orzeczn. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

W szczególności trafna jest dokonana przez Sąd pierwszej instancji - kwestionowana w apelacji - ocena dotycząca braku podstaw do zastosowania w sprawie regulacji art. 5 k.c., którą Sąd odwoławczy także podziela w całości.

Z poczynionych prawidłowych ustaleń wynika, że pozwana w wykonaniu umowy zawartej przez strony zapłaciła powódce tylko kwotę 228,20zł.

W uwzględnionej części żądania czyni to powództwo uzasadnionym, co znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku.

Dlatego apelacja pozwanej jest bezzasadna - w rozumieniu art. 385 k.p.c. –

a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

R. zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanej jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o regulację ar. 98 § 1 i 2 k.p.c., oddalając wniosek powódek o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, gdyż w toku tego postępowania powódka nie poniosła kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw

(nie poniosła żadnych kosztów sądowy i nie była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika).